

M u i s t u t u s

Yhdelle Jumalifelle Sielulle

Pyhymisest alinomaa Rukouris.

W. F. D Jesu Christ sä autuuden ic.

Gmañuel taiwaas mun Jesuren, Pohdut' minua Ansios woimall', Sill Mosuren Lakt mun runnellut on, Ja khyneleill' täyttänyt silmän, Ah! armahda Jesu myös mailman pääll', Kuin minua rundele autuden tiell', Ja sano: jo Jesus sun hyljäis.

2. Itkewill' silmill' mailmaan tulin, Waan koston siit wahwistuin ajas, Niin mailman kansa synnis juoxin, Ennen kuin tundoni heräis, Wastuudest mun täyty lapsen tulla, Jos tahdon mun Jesuren lapsi olla, Ja seurata Karikat' ijan.

3. Laina D Jesu! mull karsimystä, Ettän tämän elämän ehton', Woittaisin kaikki mun wihollisen, Niinkuin yr wäkewä Sangar, Ett' koston tääll' taistellut wiinamäes, Sitt weisasta saisin Karikan häis, Jesurell' mun eloni Herrall'.

4. Autuden järjestyks armon ajas, On hurskas elämäkerta, Ahdistettuini sieluini leposia On Jesuren Weren wirta, Jos mailma wiha, Kyllä Jesus autta, Mä rukoilin Isää ain Pojan kautta, Hän on ain ainoa apun'.

5. Salemin Kaupung jok' ylhääll' ombi, Mun sielun riemulla täyttä, Ja Jesuren Werä myös Golgathasa, Mun sielun welasta päästä, Wanburstauden Auringo Jesu Christ, Mä seison nyt murhen khynelis, Aut' Ansios turwaan aina.

6. Belialin ojat mun Jesuren On ymbäriins kiedonut täällä, Hän pilkattin mailmald

niinkuin mekin, Vihans päiväinä maan päällä,
Kaan kosta mun Jesuxen duomioll' tule,
Silloin mond sielu kyll' vapise, Toka raadell'
on Jesuxen lambait.

7. O! ihanat vuodet ja armo-päivät, Kost'
Jesuxen piinaa täällä tutkin, O! ihanat wit-
tot ja autuat hetket, Kost' Karizan ristiä muis-
stin, Ne hetket mun eteeni awais taiwan, Ne
lievitit sielun waikian waiwan, Kost' Emanuel
sua kiitän.

8. Jesuxen werisen Jaanan alla, Mä ihen-
nyt kohdastans annan, Ja hänen laupian kas-
wons eteen, Mun puutoren aikanas kannan,
O! Jesu suloinen Ykkämiehen, Pohdut' mun
suruinen sydämmen, Näill' viimeisill' mailman'
hetkill'.

9. Eija ett' Jesus on luvann' tulla *), Duo-
mihemaan koko maan piirii, Hän andapi kul-
lengin töidens jälkeen, Ja lapsens riemulla täyt-
tä, Ah! Jesu suloinen Armon Isä, Minulle
heikolle woimaa lisä, Ett' Tahtos tekisin aina.

10. Se woiman Engelit eläwain maall' **),
Ja palwelewaiset Henget ***), Se suloiset ih-
misten Bartiat, Kost' Karizall' kiitosta laulat,
Olkat mun Veikajan shynnin maasa, Ett' ijät
sitt yhdes taiwasa Ain Händä kiittää saisin.

11. Hesekiel †) Propheta on kirjoittanut,
Kuing' taiwan talosa ombi, Suur kirkas pai-
ste ja riemun meno, Niill' autuill' ostetuill'
maasta: Tämän näk' ††) muinen myös Ste-
phan waina, Kost' Judan kansa händ kiwill'
surma, Niin taiwas leimahti awoi.

12. Kristus yr Kirkon Dpettaja, Hän taiwan
iloista puhu, Ja kuinga ne walitut sielut siellä,
Ei Jumalan kiitoreen suutu. Nyt Christityt rak-
kaat mä muistutan teit, Ett' rukoilett' Jesusst,

*) Matth. 12: 41. **) Ebr. 15: 1. ***) Ps. 91: 11.

†) Hes. 4: 2, 7. ††) Ap. t. 7: 5, 6.

Kuin muistan' on meit', Kost edestäm ristisä rippui.

13. Amos, HERRan Propbeta sano: Ett Davidin huone ja maja *), Taas plöszaketan niin kuin enneng'; Me meidän sielumme ovat, Josk Adams langenn' on kaikki täällä, Näit JEsus rakensi ristin päällä, Ja lepotti Isäns wihan.

14. Elias ollesans täsä elos Dn wakaisell sydämell rukoill': Ah! kähökat Taiwan wesi lähteit, Hän ilmast juoremast esti **), Viel' tulisill' Baunuill' Lxi täällä, Kost temmattin Taiwanseen elämäldä; Näin Rukous hedelmän kanda.

15. Nainin ***) Lesken kynnelden-wirsi, on JEsurell' kelwannut aiwan. Rukoupen kautta me kaikki voitam, Mit' ikänäns nimittä taitan: Rukous tuo meill' uudet Taiwat, Rukous lievitä kaikki waiwat! Siis rukoillam ahlerast aina.

16. Näin nöyrä rukous HERRan edes Dn woima ja hedelmit' tähnäns, Moses hän muinen niin kauwan rukoil', Ett' wäsyi ja langeis maahan, Hän rukoil' niin kauwan ett' langeis maahan: Niin pitä JEsust rukoildaman, Sitt' wasta on rukous kuultu.

17. Ei se ol' niin kewiä autuar tulla, Kuin muutamit puhuwat siitä, Wanhurikas wapisee armon liitos, Ett' usiasti horjahta tahto. Jos joku tääll' pahasa erä maasa, Dn yhdengin hetken pais JEsusta, Niin Engelit itkewät Taiwanas.

18. Mikodemus †) JEsureld kysyi muinen, Misä autuus ja elämä seiso? Käändhy ja palat' hänen JEsus käski, Ja lapsesi jällens tulla. Ei tahdo nyt kukan lapsi olla, Waan kaikill on mieli autuar' tulla, Ah ei ilman parannust!

19. Taborin wuorell' on hywä olla, Sill' JEsus on kirrkaana siellä, Waan mengön enst jokainen yrttitarhaan Ja sitten Golgathan wuo-

*) Amos 9: 11. **) 2 Kun. 11. ***) Luc. 17: 12.

†) Joh. 3; 5.

rell', Mä ymmärrän surun ja murhen päiwät,
Joiden läpih' Jumalan lapset käywät, Sisäl'
Isän Kunnian Taimaan.

20. Nr Eremiti on myös nähnyt, Kuing'
yhten' hetken' ja tiiman', Kolmkyymmend' tuhat
ihmisten sieluu On HERRan duomioll' tullut,
Joist' kazi sieluu waan autuax tuli, Muut
kaihk' kadoturen duomion kuulit, Ja syfättin
kuoleman kuoppaan.

21. Taimallinen Isä mun Kunnian HERRa,
Alä duomioll' käy mun kankan, Sill' sinua
palwelen tästälähin; Sä olet mull' autuden
ansainn'. Mä itken haikiast nyt Jeremian kans-
sa: Ah! JESu, Ah! JESu nyt armois ota;
Jo pelwosta ratki raukeen.

22. Wäretöin on Sun laupiudes, O! JESu
Kunnian HERRa; Sä Woiton Ruhtinas Is-
raelis, Eik' syndiset enä Sull' kelpa. Näin
Christit nyt rakkaat on JESus huutan': Tullat
nyt sisälle Waldakundaan, Jok' walmistett' on
katuwill' sieluill'.

23. Sentähden mahdamme rohkiast siis Armo-
Jstuimes tygö käydä, Sä Glämän Tie JESu
Christ', Kuin syndim kaihk' maixoit täällä, Ah!
auxem ehdi, rukoilem wissist, Alä luowu meist
suurist syndist, Waan saata Caanan Maalle.

24. Evangeliumin *) saarnan kautta Me pe-
riä taidamme Taiman; Mut JESu ett' pääsi-
sim Lain alda, Joka meit peljättä aiwan, Sill'
nuoruden synnit meill' muistos owat, Waan
kuitengin JESuren Weri-Haawat, Meit' niis-
tä pelasta taitaa.

25. Nyt täsä mun sielun armon tilas, Mä
JESuren Kuolemaan turwaan; Ei muuall' a-
puu eik' lohduitusta, Ehk' en mä wiel' totisest
usko; Se epä-usko mix minua waiwat, Sill'
katuwain sieluin on Isä Taimaas. Ah! JESu
mun uskonni wahwist'. *) Matth. 9.

26. Ei ole nyt khynelet filmis enä, Ne JESus on Werelläns muuttan', Nyt ijanikaikkiser riemu-wiinar, Kuin luwann' on omasta suustans: Ett' uudesa Salemin Kaupungisa, Hän tahtopi khynelet ilox muutta, Ja kaikki ne poijes pyhki.

27. Golgathas JESus mun wifeytti, Ett' synnin welasta pääsin. Mut' JESu ett' eläisin tahtos jälken. Mun elon ehtoon asti, Ett' kuollon kautt' kulkisin kunnia-siaan, Mun Taiwällisen Isän maahan! Sitä nöyräst rukoilen Gulda.

28. Riemust ja tulewast Taiwan ilost Mä ratki riemuita mahdan, Täällä häwäistyst, pill-kaa, mä kärkein paljo, Waan sielun' siellä kunnias hohata; Mä JESusta kiitan sitt harpu kades, Eh' halpa kyll olen mailman edes: Näin Jumal omians korja.

29. Basunan äänen me kaikki kuulem, Kosk' HERran Duomioll' tullan, Ne walitut oikiäll' puolell' Isän Sitt' Palmu käsisa seiso, O! ihanaat ihmisten Lapsi wainat, Kuing kaunist te täsä nyt laulaa taidatt', Suur heljällä uusill' kielill.

30. Mä Haleluja weisat' mahdan, Nyt tänä autuden päivän, Sill' JESus mun ruokkii ain taiwan mannall, Ja syndini ander anda, Siis kiitos sull' suloinen sielun Ilkä, Joka et minua koskan hylkä, Waan wahwistat Elämän Leiwäll. Amen.

Toinen Wirsi.

Waroitus ahkeruteen, (wiimeisiä Ihmisen Pojan päiwinä) uskon ja rakkauden harjoittamisesa.

W. K. Ah! surutoin koskas synnisiä lakkat, 2c.

Ah! noffat sielut ylös synnin suosta; Ei sillä tawall' taiwan tietä juosta. Ah noffat! noffat! aika on jo tull'; Wai etkös tahdo nyt-kän synnill' kuoll'.

2. JESuren Kuollo ei ol' hädhyllinen, Niin-kauwan kuin sun mieles luonollinen Sinne tänn' aina sua raatele, Jos et sä hartast armo eheile.

3. Ah! sielu parka lampus on jo sammun',
Elet sä wikko uuteen hengen haluun, Waan
miehelläs kyll aina ekeilet, Mist jongun wää-
rän ilon löytänet.

4. Ja sinä raukka olet wielä perät' Suur ondu-
wainen, ellei H&E Rra herät', Ja peljät' sinun oi-
kein walwomaa, Christusta Belialist eroittaman.

5. Eklä sull myöskin joku walo olis, Niin
et sä kuiteng' koko armo anois, Suur sulast
armost H&E Rran J&E suuren, Song' tähden mo-
nes siteis pöyhnet.

6. Mä rukoilen sinua H&E Rra J&E su, Ah! ar-
mahd', walais, misä oikiat n: sut. Ule, sun kallist sie-
men pellostas, Ah! katsahd' kuiteng wiheliäisyttä.

7. Kynnelis J&E su edesäs nyt seison; Armahd'
sieluan, kuin mones reisuus Waelda, ilman yh-
tän totuutta. Ah J&E su! J&E su minu wirwota.

8. Kaş ettei H&E Rran pelko sulda puutu,
Kost et sä ihees wielä perät' suutu, Ett' wan-
ha perind' makaa sydämes *), Se saastuttaa
kaiik sielun ytimen.

9. Nutt joka hartast J&E sust aina ehi, Ja
lähte ulos pensyden päkist, Se ombi H&E Rran
jäsen elämä, Se hywin elämäns on päättämä.

10. Se wiimein iloon ijan kailkisehen, Niin
wiedän kuin yr wiisas Neikyläinen, Song lam-
pu mailmas on palanut, Ei koskan silmäns
uneen painanut.

11. Kaş jos waattes owat puhdistetut, Karit-
san Weres **) aina uudistetut? Se ora tuore wi-
napuusa on, Sentähden pyri ettes lang' kuolloon.

12. Tul' H&E Rra J&E su ***) wälwydes kans-
sa, Tul rakas Ylkä sinun duomios kansa,
Ah kuule! kuule suuri Jumala, Ah! ole nyt-
kin wielä Nuttaja.

13. Ah! walais hymmärhyen' ja myös mie-
len' Ah! perka sydämen ja awa kielen', Sun

*) Mos. 8: 21. **) Jlm. k. 7: 14. ***) Jlm. k. 22: 20.

Nimeäs ain kaisis liittämän, Ah! auta ett jo
alan liittämän.

14. Jesuren tulo kenen walmin löhtä? Ah
sielu älä enä welka tähtä, Waan rukoil' har-
rast walistusta uutt', Ilman sun sydämmes ei
koston muut'.

15. Ah Jesu! Jesu herät' mu wastuudest,
Ja anna walo armost suurest uudest, Mut et-
ten enä langeis sinust pois, Waan ett' ain sie-
lun' sinust woiman jois.

16. Tul' Jesu nyt myös herättämään kail-
ki, Ja walwomahan herätettyi waadi; Tähtä
Sun salis joukoll' walitull': Woi! etten nyt-
kän vielä taida tull'.

17. Sun thgös Jesu, rakkaudes uudes, Ja
halat' sinu hengen palawudes; Maahan sen-
tähden kaikki järjen thö, Sun armos tähden
kotonans nyt lyö.

18. Ja walais' filmän' waloll' aiwan uudell',
Ah! Jesu nytkin vielä äändän kuuldel', Tul'
wäkewydes kanka, sielui lyö: Ett' näkisit kuing
pimiä ombi yö.

19. Siis Herra minu wahwan pidä aina,
Etten elämän' enä synnill' laina. Ah! Jesu
wahwist hamaan loppuun ast, Ett pelastetur
tulsin kuolemast.

20. Ah! kuinga suuri ilo taiwas liene, Eik'
se haluan' sinne nytkän wiene, Ah! Jesu au-
ta piinas tähden nyt, Etten tästedes enä Sie-
luan' myh.

Kolmas Wirsi.

M. L. Armon Piiton Engel', 2c.

Armo mä nyt kerjailen, Että Piinas Meri-
nen Bois mun surkian puhdistä; Ei koston
omast ansiosta.

2. Koska Hengi sammuu pois, Silloin paha
luond' olis Walmiss surman wetämään, Kar-
waan makiar tekemään *). *) Esai. 3: 20.

3. Mä maakaan nyt synnissä, Hengellises kuol-
losta, Ah! en JESU hellitä, JESU! JESU läm-
mitä.

4. JESU rewi ytimen, Kynnä kylmä sydä-
men, Saata autuaa synneistän', Weres woima
anna tänn'.

5. Piirit sielun' armollas, Hengen haluun
woimallas, Kadonnutta lammasta Eki ylös
korvesta.

6. Wedä ylös syndisit', Langennutta Zionit'
Rakenn' sanas nestellä, Etten pyydäis estellä *).

7. Ei ol' oma hursteus, Koskan synnist pe-
lastus, Pakka ombi kadotus, Synnin tähden
hirmuisus.

8. JESU armahd' syndistä, JESU rukoil' es-
destän', Pyhä Hengi, JESU Christ, Pelast
synnin Babelist.

9. JESU kuorman' kewitä, Paha tondon'
felitä, Weres woimaa nyt halan, Suo ettän
täst wiel' palan.

10. Suo Sun Uskos käsitan, Hengen waloa
omistan: Tunnon haawat parataan, Kost' JES-
sus käsitetän.

11. Zion waikias walitta, Ellei Armo hallike:
Surkia ombi tilan' myös, Ellen ole armon thös.

12. Uusi luondo Christures, Uudesa kuuliaisu-
des, Löyty Hengen walo uus, Waan ei järjen
sekoitus.

13. Ilman Isän **) wetämist, Ei ole odot-
tamist, Osallisutt' JESures, Ei rawindot' Sie-
lulles.

14. Amen! Kiitos loppumat', Runnia suuri
taukomat, HERRA ***) minua armahda, Et-
ten Sieluan' kadota.

*) Luc. 11: 18. **) Joh. 6: 44. ***) Matth. 15: 22.